

כס קול בעירובין צ"ק (דף יג.) ילמה צת קול ואמרה הלכה כצ"ה: **דני הדדי נינהו**. בחכמה: ר' יהושע היא. צפ' הזהב: היו כורסים **עליס בשבט לעשות פחמים**. לבו ציוס כדי לעשות ברזל איזמל של מילה. דקסבר ר"א מכשירי מלוא דוחין שבת כמלוא עגמה: **בשר עוף בחלב**. שהיה דורש בחלב אמר^(א) מי שיש לו חלב אמר יאל בשר עוף שאין לו חלב אס והכי אמרי' צפ' כל הבשרי: כלל אמר ר"ע. לגבי מילה באיסור שבת: **מאי קארי** לה. הא כבר שנו לעיל כי אמרינן לא תתגודדו כו': **מטלטל שרגא**. נר שהדליקו בו בשבת וככה. דקצר לה רבי יהושע כר"ש דלית ליה מוקף ור' יוחנן סבר לה כר' יהודה דלית ליה מוקף אפי' שלא מממת איסור: והא איכא שמעא. דרבי אבהו ללא מסיק אדעתיה ומטלטל באמריה דר' יוחנן הואיל וחזי לר' אבהו צעלמא דמטלטל: **צני חייבי לאוין נינהו**. הנך דצ"ה שהלכות נישאות לשוק בלא חליפה אפי' לצ"ש דאמרי חליפה צני בלאו צעלמא נינהו לא תהיה אשת המת^(ב) ואין ממוז אלא מחייבי כריתות כדאמרי' לקמן בהסולן (דף מט:). **חייבי כריתות נינהו**. כיון דלרצת הבת פטורה המייבמה עומד באיסור אשת אח זכרת: אין **ממוז מחייבי כריתות**. אלא מחייבי מיתות צ"ד כגון אמו וחמותו וכלתו וכיוצא בהן וכל הנך דאיסור אחיה לית בהו מיתה: **דמודעי להו**. צ"ש לצ"ה דעו שהמשפחה זו מנרת ערוה שנתייבמה צאה ופרשו: **ע"ג אלו**. משאילין כלים אלו לאלו וצ"ה מממירין בטירות טפי: ומאי

תורה אור השלם
1. גנים אהם לין אליהם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת:

גליון הש"ס
גב' וקארי לה מאי קארי לה. כעין זה מכות טז ע"א וזו ע"א:

הגהות הב"ח
(א) גב' ולא אמרינן מקומות מקומות שאני: (ב) תוס' ד"ה ר' יהושע וזו הו רובא ברדיא אין הלכה בבת קול אלא: (ג) ד"ה כי אמרינן וזו הכי רבי חיים הבהו דני: (ד) בא"ד דנן עיר און מולאן בן כפר דכל:

מוסף רש"י
דאמר אין משגיחין בבת קול. צ"מ (טז) צמח של עמלן שני הכוזב (ברכות נב.) לעשות ברזל. בדלל של מילה (שבת קל) ר' אליעזר אית ליה מכשירי מלוא דוחין את הבת כמלוא שדושה את הבת, ואס און לו אמל מלוא בשבת דוחין עיני לעשות פחמין ועשין אמל (וחזין סט.) כלל אמר רבי עקיבא. מחלק על ר"א צמחייני מלוא שאין דוחין הואיל ואפשר לעשות ע"ש (שבת קל). מטלטל שרגא. נר שבתה (שם) אע"פ שנהלקין ב"ש ובי"ה בערות. שבת שמה אומרים צרת ערוה מתיבמה וצ"ה אופקים ליבם. אלא מינשא לשוק בלא חליפה. מרדים. זה ליה, שאין ממוז אלא ממי שאיסורו איסור ערוה. וצני העושים כצ"ש ממזרים לצ"ה הן, דהו ליה צני אשת אח שלם במקום מלוא, שהיא כזרת, אלא צני העושים כצ"ה, לצ"ש אין ממזרים לפי שאין צני חייבי לאוין, ששאלת ימנה לשוק בלא חליפה (דקדושין טה).

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות יד.

מי סברת עשו וכו'. ימנה שלא הקשה רבי יוחנן לר"ל מההיא דמייתי צמחין צמחין של ר' אליעזר היו כורמין כו' וי"ל דאין חוששין לקדקך כל כך על דבריו דממילא הוה מוקפה ממגילה כמו שהקשה צעלמו: **לא עשו ב"ש כדבריהם**. תימה הא אשכחן דעשו דהטו ר' טרפון כדברי צ"ש

(ברכות דף י.) והלל שהציא עולמו לעורה וחצרו עליו תלמידו שמאי (צ"ה דף ט.) ומניח צפרק אלו טרפות (חולין דף מד.) הרוצה לעשות כדברי צ"ש עושה ומוקי לה קודם צת קול ומיהו בלאו הכי מוכח צשמעתין דעשו: **רבי יהושע היא דאמר אין משגיחין בבת קול**. וא"ת ומ"ש דלא קי"ל כצת קול דר"א אלא אמרינן בכל דוכתי דשמותי הוא ואין הלכה כמותו וכצת קול דצ"ה קי"ל דהלכה כצ"ה וי"ל משום דצת קול דר"א לא ילצה אלא לכבודו שאמר מן השמים ויכחי כדאמר התם א"ר צההיא צת קול שהיתה כנגד רביס דרצנן הו רובא (ט) דודאי אין הלכה אצל צת קול דצ"ה קי"ל משום דהו צ"ה רובא אלא דצ"ש מחדדי טפי וא"ת ולמלא רבי יהושע נמי דוקא התם קאמר דאין משגיחין כדפירשנו אצל צעלמא לא וי"ל מדנקט ר' יהושע האי לישנא ואמר לא צשמס היא ש"מ דככל דוכתא אית ליה דאין משגיחין: **בי אמרי' לא תתגודדו כגון שתי בתי דינין בעיר אחת כו'.** וא"ת מה מירין ממגילה דצעיר אחת היו קורין לצני העיר צ"ד ולצני כפרים היו מקדימין ליוס הכניסה ואומר הרב רבי חיים (א) דצני כפרים היו קורין ו צעירס כדמוכח צירושלמי והשמש הו שמי צמי דיניס צב עיירות צצני האי גוונא לא שייך לא תתגודדו אפילו לצצני והא דקרי ליה יוס הכניסה לפי שצעירס היו מתאספים לצא לצית הכנסת צצני וצמחייני לקרות המורה וכן נראה דאמר צירושלמי דצן עיר אין מוליא צן (י) כצן דכל שאין מחויב צצבר רבי יוחנן. ואע"ג דצסוף שצת (דף קטו: וסס) פסיק רבי יוחנן כר"ש צמוקף מממת איסור הכא צהדליקו צו אותה שצת איירי

במקומו שר רבי אליעזר כו'. צמחין שיהו צריכים לכך משום חיובו מלוא: **לא הוה ממל"ט שרגא**. וא"ת התם משום דהרואה אומר אין צריך לטלטל וי"ל דאפילו היה נופל על טליתו לא היה מטלטל: **הוה ממל"ט משום כבודו של רבי יוחנן**. ואע"ג דצסוף שצת (דף קטו: וסס) פסיק רבי יוחנן כר"ש צמוקף מממת איסור הכא צהדליקו צו אותה שצת איירי כדפיר' צקונטרס דחמיר טפי משום דחיייה צידס אצל אין לפרש דהכא איירי צמוקף מממת מילואס דהא מוקף מממת איסור חמיר טפי לפירוש ר"ת שפירש צצפ"ק דצצת (דף יט: וסס) גצי כרזי דחזי ועוד דעל מוקף מממת מילואס א"ר יוחנן צפ' כירה (ד' מה: ט) אנו אין לנו צנר אלא כר"ש: **בש"מא ב"ש לא נמנעו כו'.** וא"ת ואמאי לא נמנעו משום צרה עגמה כדאמרי' לקמן צשמעתין וי"ל דצרה עגמה לא שכיחא כולי האי כמו צני הצרות שהאחת יולדת כמה צנים:

צשלמא

עין משפט נר מצוה

נא א מיי פ"ב מהל' עבודת סוכים הל' ד: נח ב מיי פ"ב מהל' מילה הלכה ו סמג עשין נח טו"ש"ע א"ת סימן שלא ספי"ו טו"ש"ע י"ד סימן רסו ספי"ב צ:

תוספות ישנים

אין משגיחין צצת קול. פי' צצירידין: והא איכא צשמעא. פי"ה דמטלטל ליה צצמחיי' דר' יוחנן ומשני דמודע ליה הוה צצברו ר' יוחנן ואל התי דמטלטל ליה צצמקומו ומיהו מה ענין ואת הקושא צצנן צני אגרות אגרות צצצת הר"ל למפרך ועוד פשיטא דמודע לצמחא שפי"ש צמחה. וצראה לפרש והא איכא צשמעא צצסבור דצרי לעשות אגרות אגרות לפי צצראה רבו מטלטל צצמקום אחד וצמקום אחר לא היה מטלטל. ומשני דמודע ליה לצמחא ואומר אל צמשה אגרות. דהא צצצת שאין אפי' מטלטל צצמקומו של ר' יוחנן און זה משום איסור טלטול אלא משום כבודו של ר' יוחנן: בני חייבי לאוין צצצת נינהו. וא"ת צצצת לה דצ"ה לצ"ש חייבי כריתות לר' שמעון דפטר אחיות צציקה צצמל"ה ומיבס (לקמן יט.) כגון צצת צמו וצצמה אצרת דנפול קמי צשמעין וסס אחיות צצנפלו משני אחין ור' שמעון אמר (י) לקמן כיון שסס אחיות צציקה לא יא"ל לו לקוחין אפילו צצצת מזה דצ"ה מייבס צשמעין יצממו דצ"ה אחות וצקומו דצצת ערוה אפילו וצקוה לו דהא אצקרה לו וצצ"ש לא יוכל ליצממה שהיא אשת אח שלא צצמקום מלוא שהיא אחיות וצקומו היא דצצת ערוה שרי' ליה אצצת דצ"ש וי"ל דצריך הכי אפילו לצצן מקמי לן אמאי לא נמנעו (צ"ש מצ"ה) צצ"ה מצי' וצ"ה דלר' צשמעין פסיק לן און (מצ"ה) צצ"ש [צצ"ש] אמאי לא נמנעו הא צני חייבי כריתות נינהו דצפרי':

(א) צ"ל ור"ש אמר לקמן דף טז ע"ב שכל שמי אחיות ששעו צצרות לו חוץ מרבי כו'.

תוס' חד מקבאיי

ובפליגתא רב אמר לא עשו ב"ש כדבריהם ושמואל אמר עשו מ"ד לא עשו דב"ה רובא מ"ד עשו כי אולינן בחר רובא היכא דכי הודי נינהו דהא ב"ש מחדדי טפי ואב"א לאחר כך ואמר עשו ר' יהושע היא דאמר אין משגיחין בב"ק ומסיק עשו ב"ש כדבריהם ולא הוה מצות אגרות אגרות אלא ב"ד אחד בציר אחת פלגו מורו כב"ש ופלגו מורו כב"ה אבל שתי ב"ד בציר אחת לית לן בה: